

Nr. 54.
11. júlí.

Tolllög fyrir Ísland.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt 7. gr. í lögum 11. júlí 1911 um breyting á tolllögum fyrir Ísland, nr. 37, 8. nóvember 1901, höfum látið semja texta síðastnefndra laga með þeim breytingum, sem fyrstnefnd lög 11. júlí 1911 innihalda, og gefum hann hjer með út sem

Tolllög fyrir Ísland.

1. gr.

Þegar fluttar eru til Íslands vörur þær, er nú skal greina, skal af þeim gjöld greiða til landssjóðs þannig:

1. Af allskonar öli, límónaði og öðrum samskonar óáfengum drykkjum, sem ætlaðir eru óblandaðir til drykkjar.... kr. 0,10 af hverjum lítra
2. Af allskonar brennivíni, rommi, kognaki, whisky, arraki og samskonar drykkjarföngum með 8° styrkleika eða minna — 1,00 —
yfir 8° og alt að 12° styrkleika — 1,50 —
yfir 12° og alt að 16° styrkleika — 2,00 —
Af 16° vínanda, sem aðfluttur er til eldsneytis eða iðnaðar, og gerður er óhæfur til drykkjar undir umsjón yfirvalds, skal ekkert gjald greiða.
3. Af rauðvíni og samskonar borðvínunum (eigi freyðandi), af messuvíni, svo og af óáfengum ávaxtavínunum, ávaxtasafa og öðrum óáfengum drykkjarföngum, sem ekki eru talin í öðrum liðum..... — 0,50 —
4. Af öllum öðrum vínföngum, þar með töldum bittersamsetningum, sem ætlaðar eru óblandaðar til drykkjar, svo og af súrum berjasafa (súrsaft)..... — 1,00 —
5. Af sóðavatni — 0,02 —
6. Af bitter-vökva (bitteressents, elixír og þvl.) — 1,00 — $\frac{1}{4}$ lítra
eða minni ílátum. Eftir sama hlutfalli skal greiða toll, sje varan aðflutt í stærri ílátum.
Sjeu vörutegundir þær, sem taldar eru í töluliðunum 2, 3 og 4, fluttar í ílátum, sem rúma minna en lítra, skal greiða sama gjald af hverjum $\frac{3}{4}$ lítra sem af lítra í stærri ílátum.
7. Af tóbaki allskonar, reytóbaki, munntóbaki, neftóbaki og óunnu tóbaki..... — 2,00 af hverju kílógr.
8. Af tóbaksvindlum og vindlingum (cigaretturnum) — 5,20 —

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Toldlov for Island.

Nr. 54.
11. Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: At Vi i Henhold til § 7 i Lov af 11. Juli 1911 om Forandring i Toldlov for Island Nr. 37 af 8. November 1901 have ladet affatte Teksten af sidstnævnte Lov ændret saaledes som førstnævnte Lov af 11. Juli 1911 medfører det, og herved udfærdige den som

Toldlov for Island.

§ 1.

Af efternævnte Varer erlægges, naar de indføres til Island, følgende Afgifter til Landskassen:

1. af al Slags Øl, Limonade og andre lignende alkohol-fri Drikke, som er bestemte til at nydes ublandede Kr. 0,10 for hver Liter.
2. af al Slags Brændevin, Rom, Cognac, Whisky, Arrak og andre Drikkevarer af samme Slags med 8° Styrke eller derunder — 1,00 —
over 8° og indtil 12° Styrke — 1,50 —
over 12° og indtil 16° Styrke — 2,00 —
Af 16° Spiritus, som indføres til Brændsel eller i industrielle Øjemed, erlægges ingen Afgift, naar den under Øvrighedens Opsyn er gjort udrikkelig.
3. af Rødvin og hvide Bordvine af samme Slags (ikke musserende), Kirkevin, og af alkoholfri Frugtvine, Frugtsaft, og andre alkoholfri Drikke, som ikke er opførte under andre Toldsatser — 0,50 —
4. af alle andre spirituøse Drikkevarer, derunder Bitterkompositioner, som ere bestemte til at nydes ublandede, samt af sur Saft — 1,00 —
5. af Sodavand — 0,02 —
6. af Bittervædske (Bitteressents, Elixir og lignende).. — 1,00 for hver ¼ Liter
eller mindre Beholdere. Efter samme Forhold erlægges Afgiften, hvis Varen indføres i større Beholdere.
Saafremt de under Nr. 2, 3 og 4 anførte Drikkevarer indføres i Beholdere, som rumme mindre end en Liter, erlægges den samme Afgift for hver ¾ Liter, som for hver Liter i større Beholdere.
7. af al Tobak, være sig Røgtobak, Skraatobak, Snustobak eller uforarbejdet Tobak — 2,00 af hvert Kilogram.
8. af Cigarer og Cigaretter — 5,20 - — —

Nr. 54. Vindlingar tollast að meðtöldum pappírnum og öskjum eða dósnum, sem þeir
11. júlí. seljast í.

9. Af óbrendu kaffi og kaffibæti allskonar	30 aura af hverju kílógr.
10. Af allskonar brendu kaffi.....	40 — —
11. Af sykri og sírópi.....	15 — —
12. Af tegrasi.....	100 — —
13. Af súkkulaði	50 — —
14. Af kakaódufti	30 — —
15. Af öllum brjóstykurs- og konfekt-tegundum	80 — —

Af vörutegundum þeim, sem nefndar eru í töluíðunum 1—6, skal brot úr toll-einingu, sem nemur helmingi eða meira, talið sem heil tolleining, en minna broti skal slept. Af vörutegundum í 7.—15. lið ber að reikna tollinn af hálfri tolleiningu þannig, að $\frac{3}{4}$ og þar yfir telst sem heil, $\frac{1}{4}$ alt að $\frac{3}{4}$ sem hálf, en minna broti sje slept. Tóbaks-blöð, sem aðflutt eru undir umsjón yfirvalds og notuð til lækninga á sauðfje, eru undan-egin tollgjaldi.

Af vörum, sem ætlaðar eru til neyzlu skipverjum sjálfum eða farþegum á því skipi, er vörurnar flytur, skal eigi toll greiða. Á fyrstu höfn, er skipið tekur hjer við land og á að sýna skipskjöl sín eftir gildandi lögum, skal lögreglustjóri, eða löggiltur umboðs-maður hans, rannsaka skipsfordann og aðrar þær birgðir af tollskyldum vörum, er bryti skipsins eða aðrir menn á skipinu kunna að hafa meðferðis eða umráð yfir, hvort sem þær eru taldar í tollskránni eða sjerstakri skrá, eða þær eru hvergi tilfærðar í skipsskjöl-unum. Bryta skipsins er skylt að láta lögreglustjóra í tje skriflegt drengskaparvottorð um allar þær tollskyldar vörur, er hann hefur hönd yfir. Sje skipsfordinn eða umræddar vörubirgðir meiri en svo, að ætla má að nægi skipverjum sjálfum eða farþegum á skipinu til neyzlu í því, skal greiða toll af því, sem umfram er, eftir úrskurði lögreglustjóra. Ákvörðun lögreglustjóra hjer að lútandi liggur undir úrskurð stjórnarráðsins. Fyrir rannsókn þessa ber lögreglustjóra eða umboðsmanni hans 10 kr., er skipstjóri greiðir.

2. gr.

Gjaldið skal greiða lögreglustjóra í því lögsagnarumdæmi, þar sem varan er flutt úr skipi, eða að því er lausakaupmenn snertir, þar sem skipið á fyrst að sýna skips-skjöl sín, eftir gildandi lögum. Það skal greitt í peningum eða með ávísun, stílaðri upp á borgun við sýningu, á banka eða peningastofnanir í Reykjavík eða á áreiðanlegt verzl-unarhús í Kaupmannahöfn, ef nægileg skilríki, sem innheimtumaður tekur gild, eru fyrir því, að ávísunin verði greidd. Til þess að ákveða gjaldið, skal farið eftir tollskrá skipsins eða vöruskrá, tilvísunarbrjefum eða öðrum skipsskjöllum, er snerta hinar toll-skyldu vörur.

3. gr.

Hinar tollskyldu vörur má eigi byrja að flytja úr skipi fyr en skipstjóri eða af-greiðslumaður hefur skilað lögreglustjóra öllum skjöllum, er skipsfarminn snerta, og látið fylgja skriflegt vottorð frá skipstjóra upp á æru og samvizku um það, að eigi sjeu í skipinu aðrar eða meiri tollskyldar vörur til þess staðar en þær, er tilfærðar eru á tollskránni eða vöruskránni, og þær sem hann þá samstundis skýrir frá, að ætlaðar sjeu skipverjum eða farþegum á skipinu til neyzlu í því, og skal það tilgreint annaðhvort á tollskránni eða sjerstakri skrá yfir skipsfordann. Sje uppskipun byrjuð áður en fullnægt er fyrir-mælum greinar þessarar, verður skipstjóri sekur alt að 100 kr.

Nr. 54. Tollög fyrir Ísland 11. júlí.

Cigaretter fortoldes iberegnet Papiret og de Æsker eller Daaser, hvori de for- Nr. 54.
11. Juli.
handles.

9. af ubrændt Kaffe og Kaffesurrogater af enhver Slags	30	Øre af hvert Kilogram.
10. af brændt Kaffe	40	— —
11. af Sukker og Sirup	15	— —
12. af The	100	— —
13. af Chokolade	50	— —
14. af Kakaopulver	30	— —
15. af alle Sorter Brystsukker og Konfekt	80	— —

Af de under 1—6 nævnte Varer skal en Brøk af en Toldenhed, som naar $\frac{1}{2}$ eller mere, regnes som en hel Toldenhed, medens mindre Brøk bortfalde. Af de under 7—15 nævnte Varer bør Tolden af en halv Toldenhed beregnes, saaledes at $\frac{3}{4}$ og derover beregnes som en Toldenhed, $\frac{1}{4}$ og indtil $\frac{3}{4}$ som en halv, men en mindre Brøk bortfalder. Tobaksblade, som indføres under Øvrighedens Opsyn og benyttes som Helbredelsesmiddel for Faar, ere undtagne fra Indførselstold.

Af Varer, som ere bestemte til Forbrug for Mandskab eller Passagerer paa det Skib, hvormed de indføres, erlægges ingen Afgift. Paa første Havn, Skibet anløber her ved Land og hvor Skibets Papirer efter gældende Love skal forevises, skal Politimesteren eller hans autoriserede Fuldmægtig undersøge Provianten tillige med Forraadet af andre toldpligtige Varer, som Skibets Hovmester eller andre paa Skibet medføre eller raade over, hvad enten disse Varer nævnes i Toldseddelen eller i en særskilt Fortegnelse, eller de ikke findes opførte paa Skibets Papirer. Skibets Hovmester er pligtig til, ved en skriftlig Erklæring paa Ære og Samvittighed, at opgive for Politimesteren alle de toldpligtige Varer, der findes i hans Forvaring. Saafermt Skibsprovianten eller de ommeldte Varebeholdninger er større end der maa anses tilstrækkeligt til Mandskabets og Passagerernes eget Forbrug paa Skibet, skal der opkræves Told af det overskydende efter Politimesterens Kendelse; denne kan dog indankes til Ministeriets Afgørelse. For denne Undersøgelse oppebærer Politimesteren eller hans Fuldmægtig 10 Kr., som erlægges af Skibsføreren.

§ 2.

Afgiften betales til Politimesteren i den Jurisdiktion, hvor Varerne udlosses, eller, for saa vidt angaar Spekulanthandlere, hvor Skibet efter den gældende Lovgivning først skal fremvise sine Papirer. Den erlægges kontant eller ved Anvisning, betalbar ved Sigt, enten paa en Bank eller et andet Pengeinstitut i Reykjavik eller paa et paalideligt Handelshus i København, for saa vidt der foreligger tilstrækkelige Bevisligheder, som af Oppebørselsbetjenten tages for gode, for at Anvisningen vil blive betalt. Til Grund for Afgiftens Beregning lægges Skibets Toldseddel eller Varefortegnelse, Adressebreve eller andre Skibsdokumenter, som vedrøre de afgiftspligtige Varer.

§ 3.

Ilandbringelsen af de afgiftspligtige Varer maa ikke begynde, førend Skibsføreren eller Ekspeditøren har afleveret til Politimesteren alle de Dokumenter, der vedrøre Skibets Ladning, i Forbindelse med en af Skibsføreren paa Tro og Love afgivet skriftlig Forsikring om, at der i Skibet ikke findes andre eller flere til det Sted bestemte afgiftspligtige Varer end de paa Toldsedlen eller Ladningsfortegnelsen opførte, samt hvad der efter hans samtidige Forklaring er bestemt til Mandskabs og Passagerers eget Forbrug paa Skibet, hvilket skal være anført enten paa Toldsedlen eller paa en særlig Fortegnelse over Skibets Proviant. Begynder Udlosningen, førend Bestemmelserne i nærværende Paragraf ere fyldestgjorte, ifalder Skibsføreren en Bøde indtil 100 Kr.

Nr. 54.
11. júlí.

4. gr.

Eigi má án samþykkis innheimtumanns afhenda viðtakendum tollskyldar vörur, fyr en tollgjaldið er greitt. Brot gegn þessu fyrirmæli varða sektum, alt að 200 krónum, á hendur skipstjóra eða á hendur afgreiðslumanni skipsins, ef hann er þar á staðnum. — Hafi vörurnar verið afhentar viðtakanda, án samþykkis innheimtumanns, eða áður en hann hefur fengið kvittun innheimtumanns fyrir því, að gjaldið sje þegar greitt, þá er viðtakandi skyldur til að skýra lögreglustjóra frá þessu þegar í stað, í síðasta lagi innan 3 daga frá því, að hann tók við vörunum, og greiði gjaldið um leið, ef það er eigi þegar gjört. — Um fastar verðlanir gilda þó fyrirmæli laga 16. nóvbr. 1907 um tollvörugeymslu og tollgreiðslufrest, en að öðru leyti er tollurinn fallinn í gjalddaga, þegar skip það, er vörurnar flytur, hefur hafnað sig þar, er gjaldið á að greiða.

5. gr.

Lögreglustjóri hefur vald til þess, hvenær sem vera skal, að heimta af hverjum manni í umdæmi sínu, er ástæða þykir til að ætla, að fái gjaldskyldar vörur frá útlöndum, æru- og samvizkuvottorð skriflegt um það, hvort hann hafi fengið þess konar vörur, og ef svo er, hverjar og hve mikið af þeim. Svo getur hann og krafist, að viðtakendur sýni reikninga þá (faktúrur), er vörurnar snerta.

Tregðist nokkur við að gefa vottorð þau, sem um ræðir í þessari grein eða sýna faktúru sína, má þvinga hann til þess með dagsektum alt að 20 kr. á dag, og getur lögreglustjóri tiltekið sektirnar í brjefi til viðtakanda.

6. gr.

Í tollskrár skipa og vöruskráir skal tilgreina styrkleik vínfanga þeirra, sem talin eru í 2. tölulið 1. greinar þessara laga, nema vínföngin flytjast í flöskum, er taki $\frac{3}{4}$ lítra eða minna. Sje það eigi tiltekið, skal tollgreiðandi greiða hæsta gjald, nema hann á sinn kostnað láti rannsaka hinar aðfluttu vörur og fái vottorð lögreglustjóra um styrkleik þeirra.

Að því er snertir vörur þær, er taldar eru í töluliðunum 7—15 í 1. gr., skal þyngd þeirra tilgreind á tollskrár og vöruskráir skipanna. Sje ógreinilega sagt frá um tollskyldar vörur á tollskrárni eða vöruskráirni, eða ef skýrslurnar þar að lútandi eru eigi fullnægjandi, eða sje ástæða til að rengja, að rjett sje skýrt frá, má lögreglustjóri eða umboðsmaður hans láta rannsaka farminn og hafa eftirlit með uppskipun svo sem með þarf. Kostnað þann, er af þessu leiðir, skal landssjóður greiða, ef skýrslurnar reynast nákvæmar, en ef þær reynast ónákvæmar, fellur kostnaður á skipstjóra, eða ef nauðsyn krefur, á þá, er við vörum taka.

7. gr.

Hver maður, sem fær böggulsendingar fluttar með pósti frá útlöndum, er skyldur að láta í tje skriflegt drengskapar- og samvizkuvottorð um það, hvort sendingar hafi inni að halda tollskyldar vörur, og ef svo er, hverjar og hve mikið af þeim. Áður en slíkar sendingar eru afhentar viðtakendum, skulu póstmenn heimta tjeð vottorð, og síðan afgreiða þau tafarlaust til lögreglustjóra.

8. gr.

Nú verður maður uppvis að því, að hafa sagt rangt til um gjaldskyldar vörur, sem hann hefur innflutt eða veitt móttöku, eða gefið ranga yfirlýsing þar að lútandi, eða eigi skeytt því, að skýra lögreglustjóra frá tollskyldum vörum, er hann hefur innflutt eða tekið við, innan þess tíma, er segir í 4. gr., og skal hann þá sæta sektum alt Nr. 54. Tollög fyrir Ísland 11. júlí.

§ 4.

Uden Oppebørselsbetjentens Samtykke maa afgiftspligtige Varer ikke udleveres til Modtageren, førend Afgiften er betalt. For Overtrædelse heraf straffes Skibsføreren eller Ekspeditøren, hvis en saadan findes paa Stedet, med Bøder indtil 200 Kr. Ere Varerne blevne udleverede til Modtageren uden Oppebørselsbetjentens Samtykke, eller førend han har erholdt Oppebørselsbetjentens Kvittering for Afgiftens Berigtigelse, er Modtageren pligtig ufortøvet og senest inden 3 Dage, efter at Varerne ere komne ham i Hænde, at gøre Anmeldelse herom til Politimesteren og samtidig at berigtige Afgiften, hvis dette ikke allerede er sket. For saa vidt angaar faste Handeler, gælde dog Bestemmelserne i Lov om Oplæggelse af toldpligtige Varer samt Erlæggelse af Toldafgifter af 16. November 1907, men iøvrigt er Afgiften forfalden til Betaling, saa snart det Skib, hvormed Varerne/indføres, har kastet Anker paa den Havn, hvor Afgiften skal erlægges.

§ 5.

Politimesteren kan til enhver Tid afkræve en hvilken som helst Person i hans Jurisdiktion, om hvem der er Grund til at formode, at han faar afgiftspligtige Varer indførte, en paa Tro og Love afgiven skriftlig Forsikring om, hvorvidt han har modtaget saadanne Varer, og i bekræftende Fald hvilke og hvor stort et Kvantum. Endvidere kan han forlange, at Modtagerne fremvise de Varerne vedrørende Fakturaer.

Undslaar nogen sig for at afgive de i nærværende Paragraf omhandlede Forsikringer eller fremvise sin Faktura, kan han tvinges dertil ved Dagmulkt indtil 20 Kr. pr. Dag, der kunne dikteres af Politimesteren i en Skrivelse til Modtageren.

§ 6.

Paa Skibenes Toldsedler og Varefortegnelser bør Styrken af de i nærværende Lovs § 1 Nr. 2 opførte Spirituosa være opgivet, medmindre disse indføres i Flasker, der rumme $\frac{3}{4}$ Liter eller mindre. I Mangel af en saadan Opgivelse erlægges den højeste Toldsats, medmindre vedkommende paa egen Bekostning lader de indførte Varer undersøge og erhverver Politimesterens Attest om deres Styrke.

For saa vidt angaar de i § 1 Nr. 7—15 opførte Varer, bør deres Vægt være opgivet paa Skibenes Toldsedler og Varefortegnelser. Ere de i Toldsedlen eller Varefortegnelsen indeholdte Opgivelser vedrørende toldpligtige Varer utilstrækkelige, eller ere de dem vedrørende Angivelser ufyldstgørende, eller er der Grund til at betvivle deres Rigtighed, kan Politimesteren eller hans Fuldmægtig lade Ladningen undersøge og føre det fornødne Tilsyn med Skibets Udlosning. De herved foranledigede Udgifter udredes, hvis Angivelserne findes at være nøjagtige, af Landskassen, men hvis de findes unøjagtige, af Skibsføreren eller i fornødent Fald af Varernes Modtagere.

§ 7.

Enhver, der med Posten fra Udlandet modtager Pakkeforsendelser, er pligtig at afgive en skriftlig Erklæring paa Ære og Samvittighed, angaaende hvorvidt Forsendelsen indeholder toldpligtige Varer, og i bekræftende Fald hvilke og hvor stort Kvantum. Forinden saadanne Forsendelser udleveres til Modtagerne, skal Postvæsenet afkræve disse bemeldte Erklæring og ufortøvet indsende den til Politimesteren.

§ 8.

Findes nogen at have gjort urigtig Angivelse eller at have afgivet urigtig Forsikring med Hensyn til afgiftspligtige af ham indførte eller modtagne Varer, eller for sømt inden den i § 4 fastsatte Frist at anmelde for Politimesteren afgiftspligtige Varer, Nr. 54. Toldlov for Island af 11. Juli.

Nr. 54. að 1000 krónum, og gjaldi auk þess þrefalda þá upphæð gjaldsins, er hann hefur reynt 11. júlí. að draga undan.

Við ákvörðun sektanna skal taka sjerstakt tillit til þess, hvort viðtakandi hefur haft ástæðu til að álíta, að lögreglustjóri hefði af tollskrá eða öðrum slíkum skilríkjum fengið vitneskju um vöru þá, sem um er að ræða.

9. gr.

Hinar aðfluttu tollskyldu vörur skulu vera að veði fyrir tollinum og sektunum, og hefur eigandi ekki rjett til að ráða yfir þeim, fyr en búið er að greiða gjöld þessi. Veðrjetturinn helzt eins, þótt vörurnar hafi verið afhentar viðtakanda. Sjeu ekki tollskil gjörð samkvæmt 4. gr. hefur lögreglustjóri vald til að selja vörurnar, án undangengins lögtaks eða fjárnáms, til lúkningar tolli og sektum. Það skal gjöra á uppboði, er boðað sje með viku fyrirvara, og má lögreglustjóri krefjast borgunar við hamarshögg. Nú næst eigi til vöru þeirrar, er tollinn átti af að greiða, og má þá án undanfarandi birtingar gjöra lögtak fyrir tolli og sektum í öðrum eignum viðtakanda, og selja hið lögtekna á sama hátt og að framan greinir um hina tollskyldu vöru.

10. gr.

Verði sú raun á, þegar tollskyldar vörur eru fluttar til Íslands, að nokkuð af þeim hafi ónýzt eða rýrnað, vínföng lekið niður, eða vörurnar hafi með einhverju móti farið forgörðum á leiðinni eða við uppskipun, skal ekkert gjald greiða af því, sem farist hefur, ef eigandi eða umboðsmaður hans sannar með vottorði lögreglustjóra eða umboðsmanns hans, að tollskráin eða vöruskráin telji meira en viðtakandi fær. Þegar sjóskemmdar tollvörur eru seldar á uppboði, skal tollurinn greiðast fyrirfram af uppboðsverðinu, og fáið eigi svo hátt boð, sem tollinum nemur, þá greiðist í toll það, sem uppboðsandvirðið nemur, að kostnaði frádregnum.

11. gr.

Mál sem rísa af brotum gegn lögum þessum, skal farið með sem almenn lögreglumál.

12. gr.

Sektir allar eftir 3. og 4. gr. renna í landssjóð. Hið sama er um sektir eftir 5. og 8. gr., nema einhver hafi komið því til leiðar með frásögu sinni, að tollsvikin komust upp, og fær hann þá helming sekta.

13. gr.

Fyrir tollheimtum og sektum eftir lögum þessum skal lögreglustjóri gjöra reikninga samkvæmt reglum þeim, sem settar eru eða settar verða um opinber reikningsskil.

Af upphæð tolls á vörutegundum þeim, sem taldar eru í 1. gr., svo og af sektum, fær lögreglustjóri 2 af hundraði í innheimtulaun.

14. gr.

Nú er tollskyld vara, er aðflutningsgjald hefur verið greitt af, flutt út úr landinu aftur, og getur útflytjandi þá fengið hjá lögreglustjóra skirteini þar að lútandi. Ef hann síðan skilar því skirteini aftur, með áritun, útlendrar tollstjórnar um það, að vara sú, sem ræðir um í skirteininu, sje þangað innflutt, þá skal endurgreiða honum tollinn að frádregnum innheimtulaunum.

Nr. 54. Tollög fyrir Ísland 11. júlí.

som han har indført eller modtaget, straffes han med Bøder indtil 1,000 Kr. og bøder desuden det Afgiftsbeløb tredobbelt, hvis Erlæggelse han har forsøgt at unddrage sig. Nr. 54.
11. Juli.

Ved Bødernes Bestemmelse vil der være at tage særligt Hensyn til, om Modtageren har haft Grund til at antage, at Politimesteren af Toldseddel eller andre lignende Bevisligheder havde faaet Kundskab om den omhandlede Vare.

§ 9.

Saa vel for Afgiftens som for Bødernes Erlæggelse hæfte de indførte, afgiftspligtige Varer, og er Ejeren af dem uberettiget til at raade over dem, før de omhandlede Beløb ere betalte. Sikkerhedsretten bevares uforandret, selv om Varerne ere blevne udleverede til Modtageren. Saafremt Afgiften ikke berigtiges overensstemmende med § 4, er Politimesteren berettiget til at realisere Varerne uden forudgaaet Udpantning eller Udlæg til Dækning af Told og Bøder. Realisationen bør foregaa ved en med en Uges Varsel bekendtgjort Auktion, hvor Politimesteren kan forlange Betaling ved Hammerlaget. Kan der ikke faas fat paa den Vare, hvorefter Afgiften skulde svares, kan der uden forudgaaet Forkyndelse gøres Udpantning for Told og Bøder i Modtagerens andre Ejendele, og det udpantede realiseres paa den foran med Hensyn til de afgiftspligtige Varer anførte Maade.

§ 10.

Naar det maatte vise sig, at noget af de afgiftspligtige Varer, som agtes indførte til Island, er ødelagt eller forringet, spirituøse Drikkevarer lakkede ud, eller Varerne paa en eller anden Maade ere gaaede tabt paa Vejen eller ved Udlosningen, udredes ingen Afgift af det saaledes spildte, saafremt Ejeren eller hans Befuldmægtigede med Politimesterens Attest beviser, at der paa Toldsedlen eller Varefortegnelsen er opført mere end Adressaten modtager. Naar havarerede afgiftspligtige Varer sælges ved Auktion, betales Afgiften forlods af Auktionsbeløbet, men erholdes ikke saa højt Bud, som Tolden beløber, betales i Told Auktionsbeløbet med Fradrag af Omkostninger.

§ 11.

Sager i Anledning af Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 12.

Alle Bøder efter §§ 3 og 4 tilfalde Landskassen. Det samme gælder om Bøder efter §§ 5 og 8, medmindre nogen ved sin Anmeldelse har givet Anledning til Opdagelsen af den begaaede Toldsvig, i hvilket Fald den ene Halvdel tilfalder ham.

§ 13.

For Oppebørselen af Afgifter og Bøder efter denne Lov aflægger Politimesteren Regnskab i Overensstemmelse med de Regler, som nu gælde eller senere maatte blive fastsatte for Aflæggelsen af Regnskab for offentlige Oppebørseler.

Af Afgiften af de i § 1 anførte Varer saavel som af Bøder erholder Politimesteren 2 pCt. som Oppebørselsgebyr.

§ 14.

Naar en afgiftspligtig Vare, hvorefter Indførselssgift er bleven betalt, igen udføres fra Landet, kan Eksportøren erholde en Attest desangaaende hos vedkommende Politimester. Hvis han senere tilbageleverer Attesten, forsynet med en Paategning fra en udenlandsk Toldbestyrelse om, at den i Attesten omhandlede Vare er indført dertil, kan han faa den erlagte Indførselsafgift tilbagebetalt efter Fradrag af Oppebørselsgebyret. Nr. 54. Toldlov for Island af 11. Juli.

Nr. 54.
11. júlí.

15. gr.

Stjórnin annast um, að sjerprentuð útlekking af lögum þessum á danska og enska tungu sje afhent lögreglustjórum til útbýtingar til kaupmanna og skipstjóra.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 15.

Nr. 54.

11. Juli.

Regeringen træffer Foranstaltning til, at særtrykt Oversættelse af denne Lov paa Dansk og Engelsk leveres til Politimestrene til Uddeling blandt Købmænd og Skibsførere.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.